

HWvEgmond, 2023

Kerst

1. beginpsalm - Psalm 68: 1,2
2. na de wet - Psalm 68: 7,8
3. gebed -
4. Lezen - Psalm 2
- Lucas 2: 1- 14
- Openbaring 12
5. zingen - Psalm 118: 1,5,8
- 6. tekst - Openbaring 12: 5,6**
7. na de preek - Gezang 25: 1,2,3
8. na de belijdenis - Psalm 68: 13 (eventueel lezen NGB art. 18)
9. gebed -
10. collecte -
11. slot - Gezang 11 (eventueel: Psalm 103:1,3)

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Vandaag is het kerst. We gedenken dat onze Heiland op aarde is geboren om vrede te stichten.

Herders in de velden van Efrata kregen deze boodschap te horen: heden is voor u de Heiland geboren: de Christus, de Redder, die als de grote Zoon van David vrede zal maken tussen hemel en aarde.

Direct na deze boodschap scandeerde een geweldige hemelse legermacht van engelen: eer aan God in de hoogste hemel. En vrede op aarde.

Maar wat betekent dat?

Over welke vrede gaat het hier?

Als je het over vrede hebt, dan denk je aan een strijd, een oorlog die voorbij is. En zo'n strijd heeft alles te maken met macht.

Dat is ook tastbaar in onze samenleving.

Kijk maar hoe bitter de strijd is tussen de volken: Rusland en Oekraïne; Israël en Hamas.

Tientallen, honderden mensen worden er gedood.

Ja, iedereen wil wel vrede op aarde, maar dan wel volgens hun eigen ideeën.

Al die strijd om de eigen vrede kunnen wij in het nieuws volgen. Met verschrikkelijke beelden.

Dat is een oorlog die iedereen in beeld en commentaar kan volgen.

Maar er woedt nog een andere machtsstrijd op aarde: de strijd tussen vrouwenzaad en slangenzaad. Vergelijk Genesis 3:15, daar zegt de Here: Ik zal vijandschap zetten – dat is: Ik zorg voor strijd – tussen vrouwenzaad en slangenzaad.

Een gevecht van de draak - satan tegen onze Heiland Jezus Christus.

Dat gevecht is actueel en gaat nog steeds door.

Maar het is ook een strijd met aan het eind: vrede.

Dan heeft Jezus Christus satan als vijand verslagen.

Dan zal er een echte vrede zijn. Meer dan in het paradijs.

Maar tot op die dag woedt er om ons heen die machtsstrijd tussen de draak en de Leeuw uit de stam van Juda: Jezus Christus.

Broeders en zusters, deze Leeuw is met kerst als Kind geboren. Als een zwak Kind kwam Hij ter wereld. Toen meende de draak dat hij onze Heiland en Redder als klein en zwak Kind kon overwinnen.

We preken u onze tekst onder het thema:

DE MACHTSSTRIJD TUSSEN HET KIND VAN KERST EN DE GROTE DRAAK.

I.

Laten we eerst eens letten op de boodschap van het boek Openbaring.

Hoofdstuk 1: op Patmos ziet Johannes de Here Jezus Christus in zijn volle heerlijkheid staan tussen zeven gouden kandelaren.

Wanneer Johannes schrikt bij die verschijning hoort hij de stem van Christus: vrees niet, Ik ben dood gewéést en ik leef!

Schrijf wat ik aan jou, Johannes, laat zien, aan de zeven gemeenten van Klein – Azië, want deze boodschap van Openbaring is voor de kerk van alle plaatsen en tijden.

De situatie in die zeven gemeenten was moeilijk.

Ze waren zelf heel klein en hadden zo (voor het oog van de mensen) niet veel te betekenen.

Ze leefden echt in een isolement. Vanuit hun omgeving werden ze ook tegengewerkt.

De christenen daar voelden de moeite van de haat en de oppositie van de wereld.

Precies zoals dat zal zijn voor de kerk tot aan de jongste dag.

Broeders en zusters, dan rijst de vraag: is er in zo'n wereld wel toekomst voor de kerk?

Wat geeft het geloof ons aan troost in die strijd om de waarheid en zekerheid van het evangelie?

Moeten we de inhoud van ons geloof misschien wat afzwakken, want dan heb je tenminste nog wat respect bij mensen.

Anders kijken ze je niet voor vol aan.

In een soortgelijke verzoeking leven ook die zeven gemeenten.

En dan komt daar ineens die Openbaring van Jezus Christus bij de zeven gemeenten (en bij ons) in de bus vallen.

Christus maakt zich direct vanaf het begin in heerlijkheid en glorie bekend aan zijn kerk: Ik ben dood gewéést en als de Levende houd Ik jullie in mijn hand.

Ik draag jullie. Wees niet bang maar houdt stand.

Dat is uw plaats broeders en zusters.

In Openbaring laat de Heiland aan Johannes zien wat er op weg naar het einde, naar die definitieve vrede allemaal gaat gebeuren.

Dat moet Johannes allemaal opschrijven en doorgeven aan de kerk van alle tijden.

In hoofdstuk 4 begint de openbaring die achtergrond te tekenen van wat er allemaal gebeurt op aarde.

Johannes ziet in hoofdstuk 5 eerst hoe Christus als het Lam de boekrol van het leven aanneemt uit de hand van God. Die boekrol is vol van de namen van Gods Kinderen.

Alleen die rol is verzegeld en Jezus Christus zal die zegels verbreken.

Hij brengt deze Kinderen van God bij onze Vader in de hemel.

Christus garandeert die heerlijkheid. Alleen dat vraagt strijd.

En Johannes ziet welke enorme strijd daarvoor loskomt.

In hoofdstuk 6 ziet hij hoe diverse gekleurde paarden vreselijke rampen over de aarde brengen.

Oorlog, hongersnood, dood en verderf.

In hoofdstuk 8 vers 1 lezen we dat als het 7^e zegel wordt geopend, zeven engelen de bazuin aan de mond zetten.

Direct nadat het geluid van elke bazuin klinkt, volgen er nog grotere rampen en oordelen.

En wanneer in hoofdstuk 11:5 de laatste, de 7^e bazuin wordt geblazen volgt er tot en met hoofdstuk 15 een hele ontwikkeling.

Vanaf hoofdstuk 12 tekent Christus aan Johannes voor, wat de achtergrond is van deze hevige strijd.

Terwijl Johannes op Patmos aan het strand van de zee staat, ziet hij een indrukwekkend teken aan de hemel. 12:1.

De hemel is hier voor Johannes als het ware een projectiescherm waarop hij een vrouw ziet.

Ze is prachtig versierd. Een koningin.

Bekleed met de zon; de maan onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd.

Johannes ziet haar als een teken afgebeeld. Dat wil zeggen: haar verschijning wil iets duidelijk maken.

Ze is de kerk van het oude verbond die wacht op de komst van Jezus Christus.

Dát is de kerk, Israël, die Hem zal voortbrengen.

Vergelijk vers 4 deze vrouw is zwanger. Ze verwacht iemand, een Kind.

De oudtestamentische kerk was adventskerk.

Hier loopt een heldere lijn vanaf Genesis 3. Het nageslacht van de vrouw (de kerk) iemand die uit haar zal voortkomen zal de kop van de slang vermorzelen.

Direct na de zondeval heeft God die slang de oorlog verklaart. Een oorlog op leven en dood.

Met als inzet om de Kinderen van God, Gods eigen volk, te verlossen uit de klauwen van satan.

Israël heeft alle eeuwen gewacht op de grote Vorst van David die deze verlossing zal volbrengen.

Want de Zoon van David, is de Leeuw uit de stam van Juda.

Hij is de Redder die de macht zal verdienen om zijn volk te verlossen uit de dood, om de schuld van onze zonden te verzoenen en het eeuwig leven te kopen.

Johannes ziet het moment dat dit Kind geboren zal worden.

Wat een geweldig moment in de geschiedenis is dit: de geboorte van de Here Jezus Christus.

De sterkte Held de Vredevorst. Hij zal satan overwinnen.

Maar dan ziet Johannes nog een tweede teken. Iets totaal anders: een draak.
Vers 3 Johannes begint de beschrijving van dit teken met dat woordje 'zie'.
Dat 'zie' broeders en zusters, houdt de spanning er in.
Het betekent: houdt de aandacht er bij. Dit is adembenemend. Een vuurrode draak.
Met zeven koppen en tien horens.
Een indrukwekkend beest met een enorme stootkracht die er op uit is te verslinden
en te vernietigen.
En hij kán dat ook! Want die draak is sterk en heeft overmacht.

Dat maakt alles ook zo huiveringwekkend en verschrikkelijk.
Christus laat Johannes deze draak zien als een macht waar wij echt bang voor
moeten zijn.
Onderschat zijn stootkracht niet broeders en zusters.
Want wij kunnen die draak niet overwinnen.
Wij zijn zondaars en zijn om te leven, afhankelijk van de macht van onze Here Jezus
Christus.

Kijk nu: deze draak staat tegenover de vrouw die op het punt staat dit Kind ter wereld
te brengen.
Waarom staat die draak daar te wachten op de geboorte van dat Kind?
Die draak, is die oude slang van Genesis 3, hij weet dat dit Kind dat de vrouw, zal
baren, dat Kind zal hem de kop vermorzelen.
Dat wil de draak ten koste van alles tegen houden;
Daarom wil hij dit Kind vermorzelen, juist op dit moment dat onze Heiland het zwakst
is: bij zijn geboorte in de stal.

Broeders en zusters: kerst is ook voor satan van groot belang.
Want dit is het ogenblik dat hij die redder van de kerk als een kwetsbaar Kind kan
aanvallen. En Hem kan bereiken en verslinden. Als het Kind is geboren zal satan
daartoe al zijn macht inzetten.

Johannes ziet wat er verder gebeurt. Vers 5.
Zodra de vrouw het Kind ter wereld heeft gebracht werd het direct weggevoerd naar
God en zijn troon.
Dit staat hier heel compact, heel kort met enkele woorden spreekt Johannes hier
over het leven van dit Kind op aarde.

Als Kind was hij kwetsbaar in de kribbe; als handlanger van Satan probeerde
Herodes hem te doden.
Maria en Jozef moesten vluchten naar Egypte.
En ook in Lucas 4 (de verzoeking in de woestijn) probeerde satan dit Kind Jezus te
'pakken te krijgen' door hem weg te lokken van zijn roeping.
Hem over te halen om zijn werk en ambt los te laten en de strijd met satan te
ontlopen.

Wat hebben ook de joden Jezus niet gelasterd aan het kruis.
Dat was voor de draak ook een spannend ogenblik.
Jezus streed op Golgotha met de machten van de hel. Maar Hij heeft volhard tot het
einde.
Zijn opstanding was voor ons een machtige en een heerlijke overwinning.

Toen is Hij door de Vader weggerukt, weggesleurd vlak voor de grijpende klauwen van het beest vandaan.

Nadat dit Kind Jezus gehoorzaam zijn bloed heeft gegeven als prijs voor iedereen die in de boekrol staat geschreven, ging Hij de hemel in.

Hij is opgevaren tot de troon van God.

Daar is Hij onbereikbaar voor de draak.

Vers 5 laat dit evangelie horen. Dit Kind dat geboren is, is een zoon. Machtig zal hij zijn.

De heidenen zal Hij hoeden met een ijzeren staf.

Als de Zoon van David is dit Kind de Koning over alle volken.

Maar waarom stellen de koningen van de aarde zich dan nog op tegen Jezus Christus?

Psalm 2. Wat heeft hun grote mond in deze wereld voor betekenis?

Wereldmachten en valse godsdiensten spannen samen tegen dit Gezalfde Kind van kerst, Davids Zoon.

En hoe groot zijn de verdrukkingen en de vervolgingen van onze broeders en zusters, kinderen van onze Vader in de hemel: volgelingen van de hemelkoning Jezus Christus.

Maar die in de hemel woont lacht om al die inspanningen van de wereld.

Christus die in de hemel regeert, verplettert al Zijn tegenstanders.

Iedereen die zich in die grote strijd zich tegen Hem verzet, krijgt geen zegen, maar deelt in de vloek.

Daarom zingt Psalm 2, (die in onze tekst wordt aangehaald -) die waarschuwing: wees nu wijs.

Geef de Koning der koningen de eer.

Want gelukkig, zalig is iedereen die schuilt bij Hem.

Geef u over aan de heerschappij van dit Kind dat nu heerst als aller koningen Heer.

Deze profetie over de macht van het Kind klinkt allemaal mee in die terugblik op kerst, want het Kind dat in Bethlehem is geboren, heeft als opdracht het programma van Psalm 2 uit te voeren.

Alleen broeders en zusters, als de draak het Kind op aarde niet te pakken krijgt, wil hij het Kind achtervolgen tot in de hemel, waar satan vroeger vrij entree had.

Onder het oude verbond kon satan als aanklager de hemelse rechtszaal binnen gaan (Vergelijk Job 1) dan legde hij de zonde van Gods kinderen voor God neer, om het recht te bestrijden dat wij bij God mogen zijn, zodat de Here voor ons de hemel zou sluiten.

Maar als het Kind, is opgenomen in de hemel, dan staat daar vanaf dat ogenblik bij de ingang van de hemel de engel Michaël: de aanvoerder van de hemelse legermachten van de engelen die in de velden van Efrata als leger al zongen van de vrede en de overwinning.

Eer aan God in de hoge.

Zeker. Want zijn strategie van verzoenen en verhogen van zijn volk, gaat door.

Nu het Kind is geboren, ligt in Hem de overwinning vast.

En Michael zal met zijn hemelmacht de kerk bijstaan in de zware strijd tegen de satan.

Vers 7, tegen satan die de hemel bestormt, breekt oorlog uit een oorlog in de hemel. De draak wordt overwonnen en (vers 9) de draak werd op de aarde gesmeten. Neergesmaakt.

Ja, want nu onze Advocaat - Pleitbezorger, het Kind van kerst, de Gezalfde van Psalm 2, de Priester – Koning Jezus Christus in de hemel is, nu moet de aanklager vertrekken.

Voor hem is er geen plaats meer bij de troon van God.

Nu – heden - staat Jezus Christus daar voor de troon van God.

In vers 10 horen we een stem zeggen: nu het Kind Christus in de hemel is, is de redding werkelijkheid geworden.

Hij die in de velden van Efrata als Redder werd aangekondigd heeft zijn werk volbracht.

De Redder van Gods Kinderen is in de hemel opgenomen.

Onze Advocaat staat daar voor God en pleit voor ons.

En onze aanklager is ten val gebracht.

Maar hoe staat het nu met de vrouw, die het Kind ter wereld heeft gebracht?

Wat is er met die vrouw gebeurd? De kerk van het nieuwe verbond.

Vers 12: juich hemel want daar is vrede om Christus wil.

Maar jullie op aarde, wee jullie want de duivel is naar jullie afgedaald.

Johannes ziet dat de vrouw (nadat ze het Kind gebaard heeft) vlucht naar de woestijn.

Let hier op: de vrouw verdwijnt niet.

De kerk van het oude verbond heeft het Kind voortgebracht, en als kerk van het nieuwe verbond vlucht ze naar de woestijn. Vandaag is de kerk in de woestijn.

Vers 14 daar op aarde geworpen, gaat de draak, grimmig en woedend te keer tegen de vrouw en de gelovigen!!

Daarom vlucht de vrouw weg naar de woestijn. Tot buiten het bereik van de slang.

Daar is een plaats die God voor haar heeft gereserveerd. De Here geeft bescherming aan zijn kerk.

Hij draagt zijn kerk op adelaarsvleugelen naar de woestijn.

Vergelijk Exodus 19 en Deuteronomium 32.

Uit het slavenhuis Egypte droeg de Here Israël op adelaarsvleugelen naar de veilige plaats in de woestijn.

In dat isolement draagt Gods beschermende hand zijn kerk.

Precies zoals de adelaar zorgt voor zijn jongen.

Als die jongen nog maar net kunnen vliegen en moeilijk hun voedsel kunnen vinden, is daar de grote adelaar die zijn jongen beschermt.

Op die manier bewaart de Here zijn volk voortdurend bij de schatten van zijn verbond.

De prediking van het Evangelie zal niet verdwijnen van de aarde.

De schatten van Gods verbond zullen altijd weer worden doorgegeven.

God houdt zijn kerk in leven hoe ook bespot verdrukt.

Toen Israël in de woestijn was, bracht de Here door zijn profeet Mozes Israël steeds weer terug tot de woorden van zijn verbond.
Zo heeft Hij Israël naar het beloofde land gebracht.
Dat is ook de achtergrond voor de kerk van het Nieuwe verbond in Openbaring 12.
Wij leven als kerk van Christus in de woestijn. In het isolement.
Daar beschermt Jezus Christus zijn kerk met zijn Woord en Geest tegen de grijpende klauwen van de draak.

Wat betekent dat voor ons?

Want onze woestijn kun je nergens op een landkaart aanwijzen.
Leven in de woestijn betekent dat wij aangewezen zijn op de zorg van Christus.
Dat we daartoe dan ook volledig op Hem zullen vertrouwen.
En dat we ons ook overgeven aan de trouw van God.
Dat we dat ook echt in het gebed zoeken en vasthouden.
Dat we de Here smeken dat Hij ons doet volharden tot het einde.

Broeders en zusters, vertrouw op uw God. Zijn dragende Vaderarmen zijn onder ons!
Leef met die beloften.

Want hoofdstuk 12 laat nog niet het einde van alle strijd zien. Dat volgt pas in hoofdstuk 20.

Want nu hier in vers 17, als de draak merkt dat hij het Kind niet kan overheersen en dat hij ook de vrouw niet kan bereiken, dan stort hij zich op de gelovigen: de leden van de kerk.

Hij pakt ons aan: de leden van Christus' kerk.

Hij probeert de kinderen van de vrouw achter zich aan mee te slepen.
De gemeenschap van Christus met zijn bruidskerk, wil hij losser maken.
In de spannende vragen van deze tijd probeert satan ons te verleiden om compromissen te sluiten.
Door de terreur die er is, wil hij ons bang maken, opdat we onze hulp van mensen gaan verwachten.
Satan wil dat wij Gods Woord maar zullen afzwakken.

Dat is ook de roep om ons heen: pas de uitleg van de Schriften aan zodat wij ook geaccepteerd worden door mensen die het Kind van kerst niet willen volgen.
Kerst is alleen een verhaal voor de donkere dagen zeggen ze.

Maar gemeente, wat is uw kerstfeest?

Beperkt u dat tot de romantiek van deze wereld?

Is het Kind van kerst alleen dat zwakke tere Kindje in de kribbe?

Gemeente, bewaar het geloof dat het Kind van kerst, heden de Koning der koningen is.

Hij spreekt zijn evangelie van verzoening van de zonden; van bescherming tegen de verleiding, en van verlossing van de dood.

Hij is de Overwinnaar op satan.

Wanneer wij de strijd van de volken zien en de inspanningen van fanatieke moslims om ons af te schrikken: houdt het dan wel vast broeders en zusters: het is Kerst geweest.

Het Kind in de kribbe is vandaag onze grote Koning die voor ons, met macht en kracht de grote machtsstrijd voert tot het einde.
En verder: het is Pasen geweest en hemelvaart. De macht van satan is al gebroken.

Onder weg naar de vaste vrede beschermt de Vredevorst Jezus Christus ons.
Zeker! Want nog eenmaal zal Hij komen. Op die dag zal Hij ook ons als overwinnaars verhogen.
Dan zullen wij met de kerk van alle eeuwen en plaatsen juichen om de finale overwinning van het Lam: dat als Kind in de kribbe hier op aarde opklom tot de troon van God in de hemel.

AMEN